

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I de senere år er det i stigende omfang blevet moderne for landets hoteller at betegne virksomheden som »kursusvirksomhed«. Begrundelsen herfor er, at hotellet slipper for betaling af dækningsafgift, ikke blot for så vidt angår kursusvirksomheden, men for hele virksomheden, såfremt hotellet kan få anerkendt, at mindst halvdelen af omsætningen hidrører fra kursusvirksomhed.

Dækningsafgiften er den afgift, som kommunerne kan lægge på erhvervsjendomme som betaling for de goder, kommunen stiller til rådighed for erhvervslevet, såsom tilkørselsveje, parkeringspladser, beredskabsydelse og andre almene goder.

Med fritagelsen for betaling af dækningsafgift mister kommunerne penge, samtidig med at der skabes en klar konkurrenceforvriddning mellem det hotel, som kun har 49 pct. af omsætningen ved kursusvirksomhed, og det hotel, som definerer 51 pct. af omsætningen som kursusvirksomhed.

Forslagsstillerne ønsker med lovforslaget at lukke dette hul. Den nuværende fortolkning af § 23 A i lov om beskatning til kommunerne af fast ejendom (ejendomsskatteoven) betyder, at hoteller kan undrage sig betaling af dækningsafgiften ved at ændre status fra hotel til kursusvirksomhed uden at driften i øvrigt ændres.

Et eksempel viser problemet: Et hotel med 140 værelser, restaurant, bar og møder og konferencelokaler har hidtil betalt 1 mio. kr. årligt i dækningsafgift. Hotellet har hidtil haft ca. 40 pct. af omsætningen fra kursusvirksomhed, hvorved det ikke er muligt at blive fritaget for dækningsafgiften. Med det formål at spare 1 mio. kr. nedsætter hotellet nu sine priser på kursusvirksomheden, hvorved de nok tabes på de enkelte kurser, men samtidig lykkes det at bringe kursusomsætningen op på 51 pct., hvorved jackpot udløses: Dækningsafgiften bortfalder.

Herved bringes konkurrenceforvriddning ind i branchen, hvor det kan være tilfældigheder eller, som det vil fremgå nedenfor fortolkninger, der afgør, om dækningsafgift skal betales eller ej.

Nogle eksempler kan belyse mulighederne for fortolkningstvivil:

Tidligere har et hotel ladet kursusedtagerne afregne barregninger og andre drikkevareregninger, som deltagerne normalt selv skal betale, kontant, hvorved det bliver bogført som hotelomsætning. Ved at lade barregningerne m.v. gå på værelset og fakturere det hele til kursusarrangøren, bliver omsætningen i baren pludselig til kursusomsætning.

På denne måde kan der opstå talløse afgrænsningsproblemer. Er f.eks. kursusedtagernes aftenfest for egen regning kursus- eller hotelomsætning? Er kursusedtagernes fortsatte ophold på hotellet, efter at kursuset er afsluttet, kursus- eller hotelomsætning?

En virksomhed lejer sig ind i lokalerne i en weekend for at afholde personalefest for medarbejderne. Er det kursus- eller hotelomsætning? Ville afgørelsen ændres, hvis der f.eks. var indlagt faglige foredrag og oplysning til medarbejderne?

En foreningsbestyrelse afholder et weekendmøde med ledsagende ægtefæller, som medlemmerne i øvrigt selv skal betale for. Er der tale om det ene eller det andet? Ville svaret være anderledes, hvis ægtefællerne ikke deltog, eller hvis medlemmerne ikke skulle betale for dem?

Vil en weekend hvor et par lejer sig ind for at afholde sølvbryllup, og hvor gæsterne overnatter, være det ene eller det andet?

Grænsen er flydende, og SF finder det ikke acceptabelt, at hotellernes kreativitet eller revisors evne til at fortolke begreberne hotelomsætning og kursusomsætning kan være afgørende for, om dækningsafgiften udløses eller ej.

Den nuværende fortolkning af loven har således både uheldige og utilsigtede virkninger:

- Kommunerne har mistet et provenu på 200-300 mio. kr. i en periode, hvor der er meget stramme aftaler om den kommunale økonomi.
- Der opstår en voldsom konkurrenceforvriddning mellem det hotel, der har 49 pct. kursusomsætning, og det hotel, som har 51 pct. kursusomsætning.